

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

3. Notitia de servo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

39. *Aequalentia vel paclum.*
 40. *Donatio ad casam Dei.*
 41. *Precaria.*
 42. *Prefataria.*
 43. *Traditoria de terra.*
 44. *Emanitas sanctorum.*
 45. *Indiculus regalis.*
 46. *Relatione quod.*
 47. *Hereditoria.*
 48. *Redemptionale.*

49. *Hereditoria.*
 50. *Cantio de vinea.*
 51. *Securitas.*
 52. *Donatio ad filios.*
 53. *Mandatum.*
 54. *Gesta.*
 55. *Epistola.*
 56. *Gesta manumissionis.*
 57. *Traditoria.*
 58. *Obnoxiatione.*

Notitia de colono evindicato.

I. **N**otitia qualiter vel quibus praesentibus veniens homo aliquis, nomine ille, advocatus sancti illius de monasterio illo & illo Abbatie, in civitate illa in mallo publico ante illum viro illo Comite vel alii quampluribus personis ibidem residentibus, interpellabat hominem aliquo nomine illo, repetebat ei, dum diceret eō quod ante hos dies ipse homo sacramentum contra ipsam casam Dei vel ipsius Abbatis habuisset adhramitum ad suam ingenuitatem defensandum in ipso mallo in basilica sancti illius ob hoc jurare debuisset, & ipse homo de ipso sacramento iecatis remansit, & ipse homo nullatenus rationes potuit tradere per quod ingenitus esse deberet, vel ipso sacramento jurare potuisset. Et dum hac causa apud ipso Comite vel ipsis Racimburgiis diligenter fuit inventa vel inquisita, & legibus fuit definita, & ipse homo in praesente pro colono ad casam sancti illius vel ipsius Abbatis sibi recognovit vel recredit, & ipse vicarius per iussionem ipsius Comitis ipsum hominem per manus, pro colono ipsius, advocato illius Abbatis visus est reddidisse, propterea taliter ei fuit judicatum ut de hac causa notitiam bonorum hominum manibus roboratam eum accipere deberet, quod ita & fecit, ut ipsum hominem ipsa casa Dei vel ipse Abba seu rectores eorum pro colono habeant evindicatum, & sit inter ipsos postmodum ex hac re sublata causatio. His presentibus qui subter firmaverunt.

Charta sacramentalis.

II. Veniens advocatus sancti illius de monasterio illo, seu & illius Abbatis de praedicto monasterio illo, castro illo, in mallo publico, ante illum viro illo Comite vel alii quampluris qui ibidem aderant, interpellabat hominem aliquo nomen illo, repetebat ei dum diceret eō quod genitor suus nomine ille colonus sancti illius

de villa illa fuisset, & ipso colonito de capud suum ad ipsa casa Dei redebeat, & exinde neglegens aderat, & ipse in praefente hoc fortiter denegabat, & taliter dedit in suo responso quod de patre franco fuisset generatus, & de matre franca fuisset natus, unde tale sacramento per suam fictitiam viuis fuit adhramire, & taliter ei fuit judicatum, ut hac causa apud proximiores parentes suos, octo de parte genitricis sue, si præmortui non sunt, & si præmortui sunt, apud duodecim francos, tales qualcum se esse dixit, in illo castro, in basilica sancto illo, ubi reliqua sacramenta percurrunt, in quadraginta noctes in proximo mallo post bannum resum hoc debeat conjurare.

Notitia de servo.

III. Notitia qualiter vel quibus praesentibus veniens ille in causa monasterij sancti illius, civitatis illius Pontifici, ad vicem venerabile viro illo Abbatie de praedicto monasterio, die illo, illa civitate, in mallo publico, ante illustre viro illo Comite, & ante illo Episcopo, vel alii plures magnificis viris qui ibidem resedebant, homine aliquo nomen illo ibidem interpellabat dicens eō quod servus monasterij sancti illius de capud suum aderat, & colonus ipsius sancti ille nomine illum de franco homine comparasset, & malo ordine ipso servitio partibus monasterij sancti illius effugiebat vel intendebat. Interrogatum fuit ipsi servo si ipsa causa vera erat aut non. Sed ipse servus in omnibus hoc fortiter denegavit, & ipse Abba vel suus advocatus contra praedicto servo intendebant, & taliter dixerunt, quod testimonia homines francos praesentare potebant, qui hic adstabant, quod ipse colonus ipso comparaverat, & in suum servitium cum viderant deservire, & per lege servus sancti illo esse debet. Et ipsa hora ipse Abba, vel ipse advocatus, sua testimonia homines septem, his nominibus illo

& illo, adrhamivit ut in crastinum die illo ibidem præsentare deberent. quod ita & fecerunt. Et ipsi homines sic testimoniauerunt, quod per lege servus sancti illius aderat debitus, & quomodo hoc testimoniaverunt... super altario sancti illius, in illa capella, quam in curte fisci, ubi reliqua sacramenta soluta sunt, jurati dixerunt. Denuo ipsius servo fuit interrogatum si ipsa causa recognoscet, si sic erat veritas. Sed ipse servus in omnibus hanc causam recognovit, & ad servitium sibi reveritus fuit, & ipse Abba per judicium ad ipsas personas, per iussionem illius Comite, de manu illi. Vicario exceptum, ibidem pro servo sancti illius evindicabat. His præsentibus.

Iudicium evindicatum de colono.

IV. Cūm reseedisset venerabilis ille Abba & inlustre vir ille in villa illa in pago illo, ubi ille Comes esse videtur, per iussionem Domino & gloriofo illo Rege, ad universorum causas audiendum vel recta judicia in Dei nomine terminandum, ibi que veniens ille advocatus monasterij illius vel illius Abbatis homine aliquo nomine illo interpellabat, repetebat ei, dum diceret eō quod legitimo colonio partibus monasterij sancti illius vel illius Abbatis ad villa illa de parte genetricie sua redebet, & negligens & jetivus exinde aderet. Sed ipse homo de præsenti adstabat, & ipsam causam nullatenus potuit denegare, & ad ipsum colonio se recognovit, & per manus ipsum hominem ipsius Abbatis reddidit. Proinde taliter ab ipsis Missis dominicis, vel illo Comite, seu & ab ipsis Rachimburgiis, ipsis advocate in causa sancti illius vel ipsius Abbatis pro firmatis studiis fuit judicatum ut dum ipsa causa taliter fuit inventa & legibus definita, ut tale iudicio evindicato exinde accipere deberet, quod ita & fecit, ut omni tempore ad ipsum colonio sancti illius ad villa illa illum habeat evindicatum vel elidiatum, & sit in postmodum inter eos ex hac re sublata causatio. Datum in mensilio, in anno illo.

Notitia de colono evindicata.

V. Veniens homo aliquis nomine ille advocatus sancti illius, de monasterio sancti illius, vel illius Abbatis de ipso monasterio, die illo, in mallo publico, ante inlustre illo viro illo Comite, vel ante plurimis personis qui ibidem aderant ad universorum causas audiendum vel recta judicia in Dei nomine terminandum, qui

Tom. II.

subter firmaverunt, femina aliqua nomine illa ibidem interpellabat, repetebat ei dum diceret eō quod avus suus nomine ille quondam, vel genitor suus ille quondam, coloni sancti illius de villa illa fuissent, & ipsa femina colona esse debebat, & ipso colonio malo ordine de ipsa causa Dei effugeret. Sic ipsa femina in præsente adstittit, & ab ipsis personis ei interrogatum fuit si ipsa causa esset veritas, an non. Sed ipsa . . . in omnibus fortiter denegavit, & taliter dixit, quod avus suus ille quondam, nec genitor suus ille quondam, coloni sancti illius de villa illa nunquam fuissent, nec ipsa colonio de capitulo ad ipsa causa Dei sancti illius nunquam re-debebat, sed de patre & de matre bene ingenua nata vel procreata fuisset. Sic ab ipsis personis taliter ei fuit judicatum, ut apud duodecim homines parentes suos, oculo de patre, & quatuor de matre, si præmortui non sunt, & si præmortui sunt, apud duodecim homines bene frances Salicos, in ipso mallo super altario sancti illius, in proximo mallo quem ipse Comes ibidem tenebit, hoc conjurare debeat quod avus suus ille quondam, nec genitor suus ille quondam, coloni sancti illius de monasterio illo de villa illa nunquam fuissent, nec ipsa colonio de capitulo suum ad ipsa causa Dei non redebeat. Et si hoc in eo placito, sicut superius insertum est, conjurare potuerit, de hac causa duxta & secura residet. Sin autem non potuerit, ad ipsa causa Dei se recognoscere faciat. Datum ibi.

Notitia de servo quem colonus comparav.

VI. Notitia qualiter vel quibus præsentibus veniens magnificus vir ille die illa in illa civitate in mallo publico ante inlustre viro illo Comite & ante apostolico viro illo, vel præsentibus quampluribus viris venerabilibus Rachimburgis qui ibidem ad universorum causas audiendum vel recta in Dei nomine judicia terminandum residebant vel adstabant, quorum nomina subter tenentur adnexa, homine aliquo nomine illo interpellabat, dixit eō quod servus ad colono suo nomine illo de capitulo suum aderat, & venditionem habebat quomodo ipse colonus ipsum comparaverat, & ipsam venditionem ibidem ostendebat ad relegendum. Relecta epistola, sic ipsi viri ipsum interrogaverunt, si aliquid contra ipsa charta dicere volebat, vel si eam agnoscebat, an non. Sed ipse servus ipsa charta vera & legitima recognovit. Sic ipsi viri tale decreverunt iudi-

E e ij